

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 29ΗΣ ΜΑΪΟΥ 1986

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΥΠΑΝΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

‘Ο ’Ακαδημαϊκός κ. Γεώργιος Βλάχος, παρουσιάζοντας τὸ κατωτέρω ἔργο, λέγει τὰ ἔξῆς:

‘Εχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω στὴν ‘Ολομέλεια τῆς ’Ακαδημίας τὸ ὅπδο τὸν τίτλο «Βιβλιογραφία τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐγκληματολογικῶν καὶ Ποινικῶν Ἐπιστημῶν», ἐκδόσεως τοῦ Κέντρου Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν, ἔργο τοῦ Καθηγητῆ κ. Στεφάνου Κ. ’Αναγνωστάκη.

‘Ο συγγραφέας, δικηγόρος Θεσσαλονίκης, Δικαστικὸς Σύμβουλος ἐπὶ τινα χρόνο, ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ Νομικῆς τὸ 1964 μὲ πρωτότυπη διατριβὴ ἀφερωμένη στὶς Ἀγροτικὲς Φυλακὲς τῆς Κασσάνδρας, ποὺ τὸν ἔκανε ἀμέσως γνωστὸ στὸ εὐρύτερο ἐπιστημονικὸ κοινό. Τὸ 1969 ἀνεκηρύχθη ‘Τριγηγητής’ Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης καὶ λίγο μετὰ ἔλαβε ἐντολὴ διδασκαλίας στὸ αὐτὸν Παν/μίο. Ἀπὸ τὸ 1978 ὧς τὸ 1983 ἐδίδαξε ἐκεῖ ὡς Μόνιμος ’Αναπληρωτής Καθηγητής, καθὼς ἐπίσης καὶ στὶς Σχολές ’Αξιωματικῶν ’Αστυνομίας καὶ σὲ ἄλλα ’Ιδρύματα καὶ Σχολές. ’Ανέπτυξε ἔντονη ἐρευνητικὴ δραστηριότητα καὶ ἐδημοσίευσε περισσότερα ἀπὸ 70 πρωτότυπα ἔργα καὶ μελέτες σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῶν Ποινικῶν καὶ Ἐγκληματολογικῶν Ἐπιστημῶν. Συμμετεῖχε σὲ πολυάριθμα ἐπιστημονικὰ σωματεῖα καὶ συνέδρια, στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἔξωτερικό. Εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῶν ἐν λόγῳ Κλάδων στὸν ’Ελληνικὸ χῶρο.

Τὸ ἔργο ποὺ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰναι μία εἰδικὴ ἐπιστημονικὴ βιβλιογραφία.

Εἶναι περιττὸ νὰ τονισθεῖ ἡ ἰδιαιτερη σημασία τῆς βιβλιογραφίας γενικά, τῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας εἰδικότερα, σήμερα μάλιστα ποὺ μὲ τὰ νέα συ-

στήματα πληροφορικής ή πληρέστερης αξιοποίηση τῶν πηγῶν γίνεται καὶ ἀναγκαῖα καὶ προσιτή.

Στὴν Ἑλλάδα δὲν μπορεῖ νὰ λεχθεῖ ὅτι ὑπάρχει ἐπάρκεια τέτοιων βιβλιογραφικῶν πηγῶν, παρὰ τὴν Ὂπαρξη λίγο ἢ πολὺ περιορισμένων χρονικὰ ἔθνικῶν βιβλιογραφιῶν (ὅπως τοῦ Legrand, συμπληρωμένης ἀπὸ τὸν συνάδελφο Ἀκαδημαϊκὸ κ. Μανούσακα, τοῦ Πολίτη καὶ τῶν Γκίνη-Μέξα), καθὼς καὶ δημοσιευμάτων ποὺ ἀφοροῦν σὲ ἔξειδικευμένους τομεῖς τοῦ ἐπιστητοῦ. Γιὰ ὁρισμένες χρονικὲς περιόδους, τὰ κενὰ εἶναι πιθανῶς λιγότερα, χάρη σὲ ἀξιόλογες ἐπὶ μέρους προσπάθειες, ὅπως τὸ γνωστὸ (Bulletin de bibliographie Hellénique), ποὺ περιέλαβε καὶ συνοπτικὲς ἐκθέσεις τοῦ περιεχομένου τῶν ἀναγραφομένων δημοσιευμάτων.

Οἱ εἰδικὲς βιβλιογραφίες, ὅταν συντάσσονται ἀπὸ ἐμπείρους εἰδικοὺς τοῦ κλάδου, ὅπως συμβαίνει στὴν προκείμενη περίπτωση, εἶναι, φυσικὰ πληρέστερες καὶ περισσότερο εὔχρηστες, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι ἡ κατάρτισή τους εἶναι λιγότερο δυσχερής. Λόγῳ τῶν συγχρόνων ἔξειδικεύσεων, οἱ ἐπιστημονικοὶ κλάδοι εἶναι πολύπλευροι καὶ πολύπλοκοι, καὶ ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερη ἱκανότητα εὐρύτερης ἐποπτείας τῆς ὥλης. Οἱ κλάδοι ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἐγκληματολογικὲς καὶ Ποινικὲς Ἐπιστῆμες» περιλαμβάνουν ὑποδιαιρέσεις ὅπως ἡ Σωφρονιστική, ἡ Δικαστικὴ Ψυχολογία κ.ἄ., τῶν ὅποιων ἡ μελέτη ἀποτελεῖ πλέον ἀναγκαῖο συμπλήρωμα τοῦ παλαιοτέρου κλάδου τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, συμπλήρωμα τὸ ὅποιο προωθεῖ ἡ εὐρύτερη διεπιστημονικὴ ἔρευνα, σὲ ἔνα χῶρο τόσο σημαντικὸ γιὰ τὴν κοινωνικὴ εὐνομία καὶ σταθερότητα.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ κ. Ἀναγνωστάκη στὸν τομέα τῆς βιβλιογραφίας εἶδε τὸ πρῶτον τὸ φῶς τὸ ἔτος 1964, μὲ ἔνα τεῦχος ἀπὸ 100 σελίδες ποὺ περιλαμβάνει τοὺς τίτλους, τὸ ἔτος ἐκδόσεως καὶ τὸν ἐκδότη αὐτοτελῶν ἐργασιῶν ποὺ δημοσιεύθηκαν στὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Ἀλλοδαπὴ ἀπὸ "Ἐλληνες, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἐλληνικοῦ Κράτους ὧς τὸ ἔτος 1964 καὶ ποὺ ἀναφέρονται στὸ Ποινικὸ Δίκαιο, τὴν Ποινικὴ Δικονομία, τὴν Ἐγκληματολογία, τὴ Σωφρονιστική, τὴν Ἀστυνομική, τὴ Δακτυλοσκοπία καὶ τὴ Σήμανση, τὸ Δικανικὸ Λόγο, τὴ Δικαστικὴ Γραφολογία, τὴ Δικαστικὴ Ψυχιατρικὴ καὶ τὴ Δικαστικὴ Ψυχολογία, τὴν Ἐγκληματολογικὴ Χημεία καὶ Τοξικολογία, τὴν Ἰατροδικαστικὴ καὶ σὲ διάφορα ἄλλα συναφῆ θέματα.

Οἱ κατάλογοι δημοσιευμάτων γίνεται ἔξαιρετικὰ εὔχρηστος χάρη σὲ ἔνα ἀναλυτικὸ Εὑρετήριο καθ' ὥλην καὶ κατὰ συγγραφεῖς, καθὼς καὶ σὲ Χρονολογικὸ Πίνακα τῶν μνημονευομένων ἐργασιῶν.

Τὰ τεύχη ποὺ ἐπακολούθησαν ἔκτοτε ἐμφανίζουν τὴν ἴδια πληρότητα.

Τὸ 2ο τεῦχος, ἀπὸ ἔβδομήντα τρεῖς σελίδες, περιλαμβάνει αὐτοτελῆ δημοσιεύματα τῶν ἐτῶν 1964-1970, βάσει τῶν αὐτῶν τυπωκῶν κριτηρίων ἐπιλογῆς, καθώς καὶ δημοσιεύματα σὲ περιοδικὰ τῶν ἐτῶν 1830-1970.

Πολὺ ὁγκωδέστερα εἶναι τὰ διπλὰ τεῦχη III καὶ IV ποὺ δημοσιεύθηκαν τὸ 1983 καὶ τὸ 1986 καὶ ποὺ ἀποτελοῦν ἥδη ἀρκετὰ ὁγκώδεις τόμους ἀπὸ 453 καὶ 223 σελίδες ἀντιστοίχως. Τὰ πρῶτα περιλαμβάνουν αὐτοτελῆ δημοσιεύματα ἀπὸ τὸ 1974 ὥς τὸ τέλος τοῦ 1982, καὶ τὰ δεύτερα δημοσιεύματα σὲ περιοδικὰ τῶν ἐτῶν 1967 ὥς τὸ τέλος τοῦ 1982.

Γιὰ νὰ συμπληρωθεῖ ἡ παραπάνω συνοπτικὴ σκιαγράφηση τοῦ ἔργου, εἶναι χρήσιμο νὰ ὑπομνησθεῖ ὅτι τὰ ἔως τὸ ἔτος 1982 ἀναγραφόμενα δημοσιεύματα περιλαμβάνουν 5293 τίτλους, ἐκ τῶν ὅποιων 971 ἀφοροῦν στ' αὐτοτελῆ ἔργα καὶ 4322 σὲ κείμενα περιληφθέντα στὸν περιοδικὸ τύπο ἀλλὰ καὶ σὲ ἐφημερίδες. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὸ μέγεθος τοῦ πνευματικοῦ μόχθου, δταν σκέπτεται ὅτι πέραν τῆς ἀναζητήσεως, ἀνακύπτουν, σὲ αὐτοῦ τοῦ εἰδους τίς ἔργασίες, συνεχῆ ζητήματα σταθμίσεως, ἀξιολογήσεως καὶ κατατάξεως κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναφερθέντα κριτήρια ταξινομήσεως καὶ εὑρετηριάσεως. Προφανῶς τὸ ἔργο δὲν θὰ ἔταν δυνατὸ νὰ ἀχθεῖ σὲ αἴσιο πέρας, ἀν δ. κ. Ἀναγνωστάκης δὲν διέθετε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θέληση καὶ τὴν καρτερία, ἔρευνητικὴ ἴκανότητα καὶ ἐπιστημονικὴ δεξιότητα. Νομίζω ὅτι εἶναι ἀξιος συγχαρητηρίων, καθώς καὶ τὸ Κέντρον Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν ποὺ ἐκάλυψε μὲ τὸ κύρος του καὶ ὑπεβοήθησε τὴν ἀξιόλογη αὐτὴ ἐπιστημονικὴ προσφορά.